

Az MTA kutatóhálózatának tervezett átalakításáról

Lendület-csoportvezetők anyaga az ITM és a döntéshozók részére

Kivonat

A hazai tudományfinanszírozási rendszer és innovációs környezet Innovációs és Technológiai Minisztérium által kezdeményezett átalakításához kapcsolódó döntéselőkészítési folyamatot a Lendület-csoportvezetők jelen tanulmányban összefoglalt észrevételeikkel kívánják segíteni.

A főbb megállapítások:

- Támogatjuk a kormány kezdeményezését a hazai innovációs készség növelésére.
- Az egyoldalú, kizárólag az innováció egy szűken vett értelmezését szem előtt tartó átalakítási tervek veszélybe sodorják általában az alapkutatásokat, és különösen a humán tudományokat és a magyar nemzeti kultúra kutatásait.
- Bármilyen megoldás csak a tudományos közösséggel és az annak képviselőjét ellátó Akadémia vezetésével konzultálva, együttműködési alapon képzelhető el.
- A jelenlegi helyzetben bizalomépítő lépésekre van szükség, ezzel összefüggésben a Minisztérium átalakítási koncepcióját és a hozzá tartozó hatástanulmányt nyilvánosságra kell hozni.
- A tudományos kutatás és az akadémiai kutatóhálózat autonómiáját tiszteletben kell tartani.
- A költségvetési törvény által garantált, de a Minisztérium által befagyasztott alapfinanszírozási támogatást azonnal és feltételek nélkül át kell utalni az MTA részére, és a továbbiakban is garantálni kell.
- A sikeres innováció kritikus eleme egy olyan jelenleg hiányzó intézményrendszer, amely elősegítené az akadémiai kutatás és az ipari alkalmazás jobb összekapcsolódását. Ennek elősegítésére célszerű létrehozni egy, a jelenlegi akadémiai kutatóintézeti struktúrához illesztett szakmai szervezeti egységet (innovation office).
- A gazdasági és társadalmi prioritások kijelölése fontos eszköze a kutatások társadalmi hasznossága növelésének, amelyhez a jelenlegi intézményi formák megfelelő lehetőséget adnak.

Tartalomjegyzék

Kiinduló helyzet	2
A helyzet elemzése	3
Alapvetés	5
Javasolt lépések	6
Aláírók	7

Kiinduló helyzet

1. A 2019. évi költségvetési törvény módosítása a Magyar Tudományos Akadémia (továbbiakban: MTA, vagy Akadémia) támogatásának jelentős részét az Innovációs és Technológiai Minisztérium (továbbiakban: ITM, vagy Minisztérium) fejezetébe csoportosította át. Ennek az összegnek döntő hányada az MTA kutatóhálózat alapfinanszírozása, ami az állandó személyzet bérköltségét, valamint dologi (rezsi) jellegű kiadások fedezetét jelenti.
2. A Minisztérium egyoldalú, az Akadémiával érdemben nem egyeztetett lépéseit az MTA vezetése elfogadhatatlannak nevezte, az erre épülő előkészítetlen és szakmailag megalapozatlan javaslatokat sem az MTA vezetése, sem közgyűlése nem támogatta.
3. Ezt az elutasítást a Minisztérium – helytelenül – politikai kontextusban értelmezte, és ennek megfelelő választ adott: 2019. január eleje óta nem utalja át a kutatóintézetek dologi támogatását, azaz elvonta az intézetektől többek közt a közüzemi kiadások fedezetét (a bérköltséget továbbra is biztosítja). Ezzel az intézethálózatot lehetetlen helyzetbe hozta, konkrétan futó projektek állnak, mivel számos kutatáshoz van szükség olyan kiadásokra, amelyek semmilyen más forrásból (beleértve a pályázatokat) nem számolhatók el.
4. Ezzel párhuzamosan az ITM márciusi határidővel egy átvilágítást kezdeményezett az MTA intézeteinek teljesítményéről, annak ellenére, hogy az MTA évente készít részletes, kutatócsoporti szintre lebontott elemzést a kutatóhálózat teljesítményéről, aminek eredményei a kormánynak is rendelkezésére állnak. Ez az átvilágítás jelenleg is folyamatban van.
5. Ugyanakkor már az átvilágítás bejelentése, illetve annak eredménye előtt elhangzottak kijelentések a Minisztérium részéről egyes – főleg társadalomtudományi – intézetek bezárásáról, illetve radikális átszervezéséről.
6. Az átvilágítási határidő lejártá előtt az ITM az NKFIH-n keresztül előzetes egyeztetés nélkül kiírta az MTA kutatóhálózatának 2019-es alapfinanszírozását is magában foglaló Tématerületi Kiválósági Programot, ami egy néhány oldalas igénybejelentés alapján osztaná el a kutatóintézetek alaptámogatását, melyre ráadásul a kutatóhálózaton kívüli, alaptámogatásban más forrásból részesülő intézmények is pályázhatnak.
7. A Tématerületi Kiválósági Program kiírásában szereplő négy területre szánt keretösszegek nincsenek összhangban az eddigi támogatási összegekkel, elsősorban a humán- és társadalomtudományok kárára. Ez utóbbiakra eddigi támogatásuk kb. háromnegyedét szánja a kiírás, ráadásul ezen összegekre az egyetemek és más kutatóintézetek is pályázhatnak, ami önmagában is komoly forráselvonást és tudományos műhelyek megszüntetését jelenti.

A helyzet elemzése

1. Az alapfinanszírozás minden (hazai és külföldi) intézethálózat alapvető működésének feltétele. A kutatási infrastruktúra stabil és hosszútávú biztosítása nélkül a kutatási projektek nem kivitelezhetők, ami pedig a magasan képzett szakembergárda elvándorlásához vezet. Nemzetközi (EU, USA) finanszírozó szervezetek minden esetben kéri a befogadó intézet nyilatkozatát, hogy a szükséges feltételeket a pályázat teljes időtartamára (több esetben még azon túlmenően is több évre) garantáltan biztosítani tudja. A futó pályázatok esetén a stabil alapfinanszírozás megszűnése a szerződéses vállalatokat sérti, és a projektf finanszírozás megszűnéséhez vezethet.
2. Az alapfinanszírozás pályázati úton történő felosztását mind az MTA vezetése, mind pedig a hazai tudós társadalom, a Lendület-csoportvezetőket is beleértve, teljes egyetértésben elutasítja. Ennek oka, hogy szakmailag megalapozatlan a finanszírozás ilyen átalakítása, erre a világon sehol nincs példa.
3. Az ITM 1400 milliárd forintos költségvetéséből az “MTA kutatóintézetek, kutatóhelyek támogatása” megnevezésű rész 20 milliárd forintot jelent, és ennek csak egy kisebb részét teszik ki a visszatartott dologi költségek. Emiatt ez a lépés csak nyomásgyakorlásként értelmezhető, ugyanakkor már most is komoly, több területen visszafordíthatatlan károkat okoz.
4. Az MTA kutatóhálózata a közelmúltban (2009-2012) alapos átalakításon esett át. A 2009-ben elfogadott új akadémiai törvény után átalakult az irányítási struktúra, az Akadémiai Kutatóintézetek Tanácsában (AKT) a kormány képviselőt kapott. Ezt követően a kutatóhálózat alapos átvilágításon és átszervezésen esett át, az ennek során létrejött kutatóközpontok új épületekbe költözéséhez a kormány a normál költségvetésen felül további forrásokat biztosított. Az új törvény szerint a főigazgatók és igazgatók kinevezése az EU ajánlásainak megfelelő pályázati eljárás alapján történik.
5. Az intézethálózat megújulásának másik motorja a 10 éve működő Lendület-program, amelynek révén pályázati rendszerben születnek új kutatócsoportok, amelyek kiválasztása a kiválóság és a társadalmi-gazdasági előnyök alapján történik. A Lendület-program célja az intézeti kutatási portfólió megújítása, elsősorban kiválósági alapon, és eleve tartalmaz egy innovációt serkentő elemet a Célzott Lendület-pályázatok formájában.
6. Az alapfinanszírozás része az ún. beépült Lendület-csoportok továbbfinanszírozása. A beépült Lendület-finanszírozás (akár rövidtávú) elvonása, valamint feltételeinek ilyen drasztikus megváltoztatása a program eredményeinek felszámolásával fenyeget, ami már el is kezdődött egyes kiváló eredményük alapján véglegesített csoportvezetők elvándorlásával.
7. A minisztériumi kommunikáció kizárólag az innovációra fókuszál, és még azt is sok tekintetben egyoldalúan és vitathatóan értelmezi. Ugyanakkor ezzel azt sugallja, hogy a humán tudományok a nemzet fejlődése szempontjából másodlagos szerepet játszanak, mert az innováció szempontjából haszontalanok.
8. Egy innovatív fejlesztés sokszor több alapkutatási területre támaszkodik, gyakran olyanokra is, amelyek az innovációs folyamatban közvetlenül nem jelennek meg, de annak elengedhetetlen feltételét jelentik. Ezért is lenne hiba a hazai alapkutatást tovább szűkíteni néhány kiemelt területre. Sok esetben a bölcsészettudományi területek esnek ennek áldozatául, holott számos innovációs folyamat épül rájuk (pl. nyelvészet – mesterséges intelligencia, társadalomtudományok – innováció célközönsége, társadalmi igények felmérése).
9. A kormányzati nyilatkozatok azt sugallják, mintha eddig nem lett volna elegendő eszköz arra, hogy a kormány az adófizetők nevében megrendelőként fellépve meghatározott kutatásokat “rendeljen” meg, illetve prioritásokat jelöljön ki. Ezzel szemben erre az NKFIH által kiírt pályázatok, kormányhatározatokkal támogatott programok által, projektf finanszírozás keretében eddig is lehetősége

volt, amivel a kormányzat élt is. Így indult el többek között a Nemzeti Agykutató Program, a Nemzeti Kvantumtechnológiai Program, a Mesterséges Intelligencia Nemzeti Program, valamint az Árpád-ház Program. Ezzel kapcsolatban érdemes ismét felidézni, hogy az ITM 1400 milliárdos költségvetésből gazdálkodik, aminek az MTA fejezetéből átcsoportosított része a teljes összeg kb. 2%-a.

10. A minisztériumi átalakítás koncepciója a kutatók számára nem ismert. A nyilvánosságra került információk és elképzelések nem koherensek, szakmai keretben nem értelmezhetők, a tervek ellentmondanak a Minisztérium által hangoztatott általános távlati célok megvalósításának: a hazai innováció erősítésének. Ez oda vezetett, hogy a tudományos közösség bizalma a Minisztériumban megrendült.

Alapvetés

1. Bármilyen átalakítás csak az MTA vezetésével konzultálva és a Közgyűlés egyetértésével képzelhető el. Az alapkutatások irányultságát tekintve szigorúan csak tudományos kontroll fogadható el, a kutatói szabadság megtartásával. A források odaítélését szakmai testületek döntsék el.
2. A hálózat tudományos-szakmai autonómiáját tiszteletben kell tartani, a többségi vezetés mindenképpen a tudományos-kutatói szférából kell, hogy kikerüljön. A működő külföldi példákat (pl. a Max Planck Társaság vagy a francia CNRS) követve a kormányzati képviselőt súlya nem lehet többségi: maximum 20%. Itt megjegyezzük, hogy az akadémiai kutatóhálózatot felügyelő Akadémiai Kutatóintézetek Tanácsában a kormány képviselői ma is jelen vannak: a 15 fős tanácsba a kormány 3 főt delegálhat.
3. Ahogyan azt az összes nemzetközi példa alátámasztja, az innováció alapvetően nem a kutatói közösség, hanem a vállalati-üzleti szféra feladata. Magyarországon azonban hiányoznak azok a vállalatok, amelyek az innovációs láncban aktív szerepet képesek vállalni, és hiányzik a megfelelő mennyiségű szabad tőke is.
4. Az akadémiai intézetek kutatási, publikációs mutatói régiós viszonylatban kimagaslóak és megfelelnek a nemzetközi színvonalnak; az innovációs célok elérése nem a kutatóhálózat átalakításán múlik.
5. Az innovációhoz a kutatóintézeti hálózat akkor járulhat jobban hozzá, ha ennek feltételeit a kormányzat megteremti. Az alapkutatás eredményeinek szabadalmaztatásához, és a spin-off cégek létrehozásához a nemzetközi legjobb gyakorlatra építve intézményi háttérrel kell biztosítani (pl. Max Planck Innovation Office), amely ebben szakszerű jogi és adminisztratív segítséget nyújt a felfedező és alkalmazott kutatásokat végző akadémiai és egyetemi kutatócsoportoknak.
6. A szellemi tulajdon nem mérhető kizárólagosan szabadalmakkal, hiszen a szerzői jog alá tartozó alkotások is részét képezik. A szabadalmak jelentős része soha nem valósul meg, tehát ezek pusztán száma sem függ össze közvetlen módon a gazdasági hasznosulással, ráadásul sok esetben az innováció nem szabadalomhoz köthetően jön létre.
7. Az alapkutatásnak alapvető szerepe van a kutatóképzésben és új technikák meghonosításában. A megfelelően támogatott alapkutatás nélkül csak tovább fog nőni az innováció terén is a lemaradásunk.
8. A tudományos alapkutatás – beleértve a humán- és társadalomtudományokat – megszüntetése vagy forrásaik elvonása jól kimutatható és mérhető, visszafordíthatatlan értékvesztést jelent a nemzeti kultúra számára. Az akadémiai kutatóhálózatban a jelenlegi humán tudományos műhelyek kiemelt tudományos és kulturális értéket jelentenek, még akkor is, ha ez üzleti alapon nem értelmezhető.

Javasolt lépések

1. A költségvetésben rögzített alaptámogatást az MTA-nak feltétel nélkül teljes egészében át kell adni, és a jövőben is biztosítani szükséges.
2. Az ITM hozzá nyilvánosságra és bocsássa a tudományos közösség rendelkezésére a kutatóhálózat átszervezésével kapcsolatos koncepcióját, illetve annak hatástanulmányát. Enélkül nem képzelhető el a tudományos közösség bizalmának helyreállítása, és támogatásának megnyerése bármilyen átalakításhoz.
3. A bizalom helyreállításának érdekében a Minisztérium és a vele kapcsolatban álló szereplők tartózkodjanak az olyan, szakmailag teljesen megalapozatlan kijelentések közzétételétől, amelyek egyoldalú és a célra alkalmatlan mutatók (pl. szabadalmak száma) előtérbe helyezésével a közhangulatot kívánják befolyásolni. A kommunikáció szorítkozzon a szakmailag megalapozott és kiegyensúlyozott elemzésekre. Ebből a szempontból az ITM által készített “A hazai KFI rendszer finanszírozási és intézményrendszerének az átalakítása” című, 2019. január 17-i keltezésű prezentációban található adatok elfogadható, bár egyoldalú és kiegészítendő kiindulási pontot jelentenek.
4. A jelenlegi akadémiai kutatóintézeti struktúrához illesztve jöjjenek létre olyan intézmények, amelyek a legjobb nemzetközi gyakorlatokra támaszkodva segítenek az alapkutatási eredmények innovációs eredményekre váltásában (ahol az egyik lehetséges minta lehet a Max Planck Innovation Office). Ennek kidolgozása a kormány feladata az Akadémia vezetőivel egyeztetve.
5. A nemzeti kutatási alapprogramok (OTKA) struktúráját megőrizve, forrásait jelentősen növelni szükséges, hogy az alapkutatások a K+F kiadások arányaiban legalább a mintának tekintett országok szintjét elérjék. A kiválósági kutatások előtérbe helyezése ugyanis nem szorítkozhat a Lendület-programra, mert nem marad utánpótlás, új ötletek, lehetőségek, azaz olyan független és pezsgő tudományos közeg, amelyből a kiválósági kutatások következő generációja kiemelkedhet.
6. Elengedhetetlen garantálni a kiválósági kutatások esetén a hosszú távú perspektívát és a finanszírozási keretrendszer stabilitását (Lendület, Lendület intézményi beépülés, NKFIH „Élvonal” pályázat). A kiváló, ERC-pályázat elnyerésére is esélyes kutatók számára olyan jövőképet szükséges biztosítani, amiért érdemes hazajönni, illetve itthon maradni.
7. Helyesnek tartjuk, hogy a kormány kiemelten akar támogatni stratégiaileg fontos területeket, azonban ezekhez további források biztosítása szükséges. A meglévő intézményi keretek (NKFIH) teljesen adekvátak ehhez, amint ezt a Mesterséges Intelligencia Nemzeti Program, a Nemzeti Agykutatási Program, illetve a Nemzeti Kvantumtechnológiai Program példája is mutatja.
8. Az innováció serkentésének egyik javasolt eszköze egy, a kkv-k, az akadémiai kutatóhálózat és az egyetemek együttműködésére célzott pályázati alapú finanszírozási rendszer, a tudományos és az üzleti szféra közös szakmai kontrolljával, az ITM által is előirányzott plusz forrásokra alapozva¹.
9. Kutatás és innováció terén a beszerzések (beruházás, fogyóeszköz, utazások, kutatói meghívások, konferenciaszervezéssel kapcsolatos tételek) jelenlegi folyamatának jelentős egyszerűsítése szükséges a nemzetközi versenyképesség érdekében (pl. közbeszerzés csak EU-s értékhár felett).

¹ Az ITM fentebb már idézett prezentációja szerint: “K+F kormányzati támogatásának erősítése: 2020 után csökkenő EU-s források következtében szükséges az NKFI Alap költségvetésének megemlése (a 2020-as EU-s cél teljesítéséhez 330 mrd Ft-tal több finanszírozás)”.

Aláírók

Aláírta a Lendület-pályázat nyertesei közül (február 27. 12:00-ig):

Abért Miklós, MTA Rényi Intézet, Lendület Csoportok és Gráfok Kutatócsoport (2012)
Ablonczy Balázs, MTA BTK, Lendület Trianon 100 Kutatócsoport (2016)
Abonyi János, MTA-PE Lendület Komplex Rendszerek Figyelemmel Kísérése Kutatócsoport (2017)
Adamik Béla, MTA Nyelvtudományi Intézet, Lendület Számítógépes Latin Dialektológiai Kutatócsoport (2015)
Andics Attila, MTA-ELTE Lendület Neuroetológiai Kutatócsoport (2017)
Bajnok Zoltán, MTA Wigner FK, Lendület Holografikus Kvantumtérelmélet Kutatócsoport (2012)
Barta Zoltán, MTA-DE Lendület Viselkedésszociológiai Kutatócsoport (2012)
Báldi András, MTA ÖK, Lendület Ökoszisztéma-Szolgáltatás Kutatócsoport (2011)
Bárány Attila, MTA-DE Lendület Magyarország a Középkori Európában Kutatócsoport (2014)
Bárth Dániel, MTA-ELTE Lendület Történeti Folklorisztikai Kutatócsoport (2018)
Batáry Péter, MTA ÖK, Lendület Táj és Természetvédelmi Ökológiai Kutatócsoport (2018)
Beke-Somfai Tamás, MTA TTK, Lendület Biomolekuláris Önrendeződés Kutatócsoport (2016)
Benczúr András, MTA SZTAKI, Lendület Big Data Kutatócsoport (2012)
Bíró Anikó, MTA KRTK KTI, Lendület Egészség és Társadalom Kutatócsoport (2018)
Bíró Péter, MTA KRTK KTI, Lendület Mechanizmustervezés Kutatócsoport (2016)
Csanády László, MTA-SE Lendület Ioncsatorna Kutatócsoport (2017)
Csonka Szabolcs, MTA-BME Lendület Nanoelektronika Kutatócsoport (2017)
Csörsz Rumen István, MTA BTK ITI, Lendület Nyugat-magyarországi Irodalom 1770–1820 Kutatócsoport (2017)
Dalos Anna, MTA BTK Zenetudományi Intézet, Lendület 20-21. Századi Magyar Zenei Archívum és Kutatócsoport (2012)
Demeter Tamás, MTA BTK, Lendület Morál és Tudomány Kutatócsoport (2017)
Derényi Imre, MTA-ELTE Lendület Biofizikai Kutatócsoport (2011)
Dénes Ádám, MTA KOKI, Lendület Neuroimmunológia Kutatócsoport (2016)
Domokos Péter, MTA Wigner FK, Lendület Kvantumoptika Kutatócsoport (2011)
Dóra Balázs, MTA-BME Lendület Topológia és Korreláció Kutatócsoport (2018)
Dosztányi Zsuzsanna MTA-ELTE Lendület Bioinformatika Kutatócsoport (2014)
Enyedi Balázs, Lendület Szöveti Sérülés Kutatócsoport (2018)
Erdélyi Gabriella, MTA BTK, Lendület Családtörténeti Kutatócsoport (2017)
Fekete Csaba, MTA KOKI, Lendület Integratív Neuroendokrinológiai Kutatócsoport (2010)
Geiszt Miklós, Lendület Peroxidáz Enzimek Kutatócsoport (2011)
Gyurcsányi E. Róbert, MTA-BME Lendület Kémiai Nanoérzékelők Kutatócsoport (2013)
Hájos Norbert, MTA KOKI, Lendület Hálózat-Idegélettan Kutatócsoport (2012)
Hangya Balázs, MTA KOKI, Lendület Rendszer-Neurobiológia Kutatócsoport (2015)
Harcos Gergely, MTA Rényi Intézet, Lendület Automorf Kutatócsoport (2017)
Hettyey Attila, MTA ATK NÖVI, Lendület Evolúciós Ökológiai Kutatócsoport (2012)
Horváth Róbert, MTA EK MFA, Nanobioszenzorika Lendület Csoport, (2012)
Jakus Zoltán, Lendület Nyirokélettani Kutatócsoport (2014)
Józsi Mihály, MTA-ELTE Lendület Komplement Kutatócsoport (2012)

Kállay Mihály, MTA-BME Lendület Kvantumkémiai Kutatócsoport (2013)

Katona István, MTA KOKI, Lendület Molekuláris Neurobiológiai Kutatócsoport (2013)

Katz Sándor, MTA-ELTE Lendület Ráctérelmélet Kutatócsoport (2012)

Kele Péter, MTA-TTK, Kémiai Biológia Kutatócsoport (2013)

Kern Zoltán, MTA CSFK, Lendület Paleoklíma 2ka Kutatócsoport (2012)

Kézsmárki István, MTA-BME Lendület Magneto-Optikai Spektroszkópia Kutatócsoport (2014)

Király Ildikó, MTA-ELTE Lendület Társas Elmék Kutatócsoport (2017)

Kiss Farkas Gábor, MTA-ELTE Lendület HECE Kutatócsoport (2014)

Kiss Viktória, MTA BTK, Régészeti Intézet, Lendület Mobilitás Kutatócsoport (2015)

Kóspál Ágnes, MTA CSFK, Lendület Korong Kutatócsoport (2014)

Kovács Tamás György, MTA Atomki, Lendület Rács Kvantum-színdinamika Kutatócsoport (2011)

Legeza Örs, MTA Wigner FK, Lendület Erősen Korrelált Rendszerek Kutatócsoport (2012)

Lengyel Balázs, MTA KRTK KTI, Lendület Agglomeráció és Társadalmi Kapcsolathálózatok Kutatócsoport (2017)

London Gábor, MTA TTK, Lendület Funkcionális Szerves Anyagok Kutatócsoport (2018)

Lugaro Maria, MTA CSFK, Lendület AGB Nukleáris Asztrofizika és Csillagpor Kutatócsoport (2014)

Lukács Ágnes, MTA-BME Lendület Nyelvészajátítás Kutatócsoport (2018)

Makara Judit, MTA KOKI, Lendület Idegi Jelátvitel Kutatócsoport (2011)

Markó Alexandra, MTA-ELTE Lendület Lingvális Artikuláció Kutatócsoport (2016)

Mócsai Attila, Lendület Gyulladásélettani Kutatócsoport (2013)

Mosonyi Milán, Lendület Kvantum-Információelmélet Kutatócsoport (2018)

Muraközy Balázs, MTA KRTK KTI, Lendület Vállalati Stratégia és Versenyképesség Kutatócsoport (2013)

Nemes-Incze Péter, MTA EK, Topológia nanoszerkezetekben (2017)

Nusser Zoltán, MTA KOKI Lendület Celluláris Idegéletti Kutatócsoport (2012)

Orbán Gergő, MTA Wigner FK, Lendület Komputációs Rendszerszintű Idegtudományi Kutatócsoport (2012)

Ősi Attila, MTA-ELTE, Lendület Dinoszaurusz Kutatócsoport (2011)

Pál András, MTA CSFK CSI, Légyszem-kamera Kutatócsoport (2012)

Pálffy Géza, MTA BTK TTI, Lendület Szent Korona Kutatócsoport (2012)

Pálvölgyi Dömötör, MTA-ELTE Lendület Kombinatorikus Geometria Kutatócsoport (2017)

Papp Balázs, MTA SZBK, Lendület Számítógépes Rendszerbiológiai Kutatócsoport (2009)

Pásztor Gabriella, MTA-ELTE Lendület CMS Részecske- és Magfizikai Kutatócsoport (2015)

Reményi Attila, MTA TTK, Lendület Fehérje Kölcsönhatás Kutatócsoport (2013)

Simon Ferenc, MTA-BME Lendület PROSPIN Kutatócsoport (2015)

Stipsicz András, MTA Rényi Intézet, Lendület Alacsony Dimenziós Topológia Kutatócsoport (2010)

Surányi Balázs, MTA Nyelvtudományi Intézet, Lendület Kvantorhatókör Kutatócsoport, (2011)

Szabadics János, MTA KOKI, Lendület Celluláris Neurofarmakológia (2009)

Szakács Gergely, MTA TTK EI, Lendület Membrán Fehérje Kutatócsoport, (2010)

Szegedy Balázs, MTA Rényi Intézet, Lendület Struktúrák Limeszei Kutatócsoport (2013)

Székvölgyi Lóránt, Debreceni Egyetem, MTA-DE Lendület Genomszerkezet és Rekombináció Kutatócsoport (2015)

Szilágyi Róbert Károly, MTA-ELTE Lendület Kémiai Szerkezet/Reaktivitás Kutatócsoport (2015)

Szöllősi Gergely János, MTA-ELTE Lendület Evolúciós Genomika Kutatócsoport (2016)

Szüts Dávid, MTA TTK Enzimológiai Intézet, Lendület Genomstabilitás Kutatócsoport (2011)

Takács Gábor, MTA-BME Lendület Statisztikus Térelméleti Kutatócsoport (2012)
Takács Károly, MTA TK Lendület RECENS Kutatócsoport (2012)
Tapolcai János, Jövő Internet Kutatócsoport (2012)
Tarczay György, MTA-ELTE Lendület Laboratóriumi Asztrokémia Kutatócsoport (2018)
Tardos Gábor, MTA Rényi Intézet, Lendület Kriptográfia Kutatócsoport (2009)
Tóth Szilvia Zita, MTA SZBK, Lendület Molekuláris Fotobioenergetikai Kutatócsoport (2014)
Tóth Zsombor, MTA BTK Lendület Hosszú Reformáció Kelet-Európában (1500–1800) Kutatócsoport, (2018)
Török Péter, MTA-DE Lendület Funkcionális és Restaurációs Ökológiai Kutatócsoport (2017)
Vankó György, MTA Wigner Fizikai Kutatóközpont, Lendület Femtoszekundumos Spektroszkópiai Kutatócsoport (2013)
Varga Dezső, MTA Wigner Fizikai Kutatóközpont, Lendület Innovatív Detektorfejlesztő Kutatócsoport (2013)
Varju Márton, MTA TK, Lendület-HPOPs Kutatócsoport (2013)
Weisz Boglárka, MTA BTK, Lendület Középkori Magyar Gazdaságtörténet Kutatócsoport (2015)
Werner Norbert, MTA-ELTE Lendület Forró Univerzum Kutatócsoport (2016)
Zaránd Gergely, MTA-BME Lendület EQP Kutatócsoport (2011)

Az aláírók közül ERC-pályázatot is nyert kollégák: Abért Miklós (2014, Consolidator grant), Csonka Szabolcs (2010, Starting grant), Dénes Ádám (2016, Consolidator grant), Hangya Balázs (2016, Starting grant), Kállay Mihály (2007, Starting grant), Katona István (2009, Starting grant), Katz Sándor (2007, Starting grant), Kóspál Ágnes (2016, Starting grant), Maria Lugaro (2016, Consolidator grant), Makara Judit (2017, Consolidator grant), Mócsai Attila (2007, Starting grant), Nusser Zoltán (2011 Advanced grant, 2018 Advanced grant), Simon Ferenc (2010, Starting grant), Stipsicz András (2011, Advanced grant), Szabadics János (2017, Consolidator grant), Szakács Gergely (2010, Starting grant), Szegedy Balázs (2013, Consolidator grant), Szöllősi Gergely János (2016, Starting grant), Takács Károly (2014, Consolidator grant), Vankó György (2010, Starting grant).

Az aláírók elérhetők a lendulet.csoportvezetok@gmail.com címen.